

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **Ing. Z.B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.5.2016, o **starobním důchodu**,

takto:

I. Žaloba **se z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1.10.2015, č. j. X. Žalobkyně předně konstatovala, že starobní důchod 4.952 Kč jí byl přiznán z doby pojištění od 1.7.1997 do 11.3.2015, když za odpracované období před datem 1.7.1997 pobírá starobní důchod ze Slovenské republiky. Žalobkyně uvedla, že od 1.9.1970 byla občankou Československé republiky a byla účastna důchodového pojištění v Československé republice na území České republiky až do 31.12.1992, a to ať již jako studující či jako zaměstnanec OKD se sídlem v Ostravě. Teprve 31.12.1992 byla zakladatelskou listinou – rozhodnutím č. 17 představenstva OKD, a. s. ze dne 2.11.1992 ke dni 1.12.1992 založena samostatná právnická osoba akciová společnost Tatranský Permon se sídlem Starý Smokovec, část Podbanské 18, Slovenská republika, do níž

byla pracovněprávně převedena ke dni 1.1.1993. Žalobkyně zastává názor, že k rozhodnému dni 31.12.1992 byla zaměstnankyní českého subjektu OKD, a. s. Ostrava. Zaměstnankyní slovenského subjektu se stala pro účely důchodového pojištění až 1.1.1993. Žalobkyně namítala, že postup orgánu sociálního zabezpečení trpí výkladovou nesrovnalostí, protože pouhá existence právnické osoby ke dni 31.12.1992 se sídlem na Slovensku – akciová společnost Tatranský Permon se sídlem Starý Smokovec, část Podbanské 18, nemůže založit důchodové zabezpečení na území Slovenské republiky, pokud v tomto právním subjektu byl občan zaměstnán až od 1.1.1993. Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že starobní důchod ze Slovenské republiky jí náleží pouze za období od 1.1.1993 do 30.6.1997 a důchod poskytovaný ze strany České republiky jí náleží za pojistné období od 1.9.1970 do 31.12.1992 a pak za pojistné období od 1.7.1997 do 11.3.2015. Žalobkyně poznamenala, že výše uvedené důvody, které spočívají pouze na výkladu pojmu „sídlo zaměstnavatele ke dni 31.12.1992“, kdy ryze formálně zaměstnankyní subjektu akciová společnost Tatranský Permon se sídlem Starý Smokovec ve Slovenské republice nebyla, ji vedly k podání žaloby.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, poznamenala, že provedeným šetřením bylo zjištěno, že žalobkyně byla ke dni 31.12.1992 zaměstnána u zaměstnavatele se sídlem na území Slovenské republiky, proto se podle článku 20 odst. 1 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení, doby pojištění získané do rozdělení považují za slovenské doby pojištění. Žalovaná zcela odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále uvedla, že stěžejní posouzení pro aplikaci článku 20 odst. 1 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení je, zda žalobkyně byla zaměstnána k 31.12.1992 ve společnosti mající sídlo na území České republiky či Slovenské republiky. V daném případě došlo na základě Rozhodnutí č. 17 představenstva OKD, a.s. Ostrava ze dne 2.11.1992 ke zřízení dceřinné akciové společnosti Tatranský Permon se sídlem ve Starém Smokovci a v rámci převodu majetku, práv a závazků mimo jiné i k převodu žalobkyně jako pracovnice zaměstnané v rekreačně rehabilitačním středisku na nově vzniklou dceřinou společnost zapsanou v obchodním rejstříku Slovenské republiky dne 31.12.1992. Delimitační protokol z 14.7.1993 pak vypořádává jmenovitě konkrétní majetek a pracovníky. Žalovaná stále zastává takový výklad, že žalobkyně byla ke dni 31.12.1992 zaměstnána u společnosti, jejíž sídlo bylo na území Slovenské republiky, proto ve smyslu článku 20 odst. 1 Smlouvy se do doby zabezpečení získané přede dnem rozdělení ČSFR považují za doby zabezpečení této smluvní strany, tedy slovenské. Jelikož žalobkyně byla ke dni 31.12.1992 zaměstnána u organizace sídlící na území Slovenské republiky, je nutné veškeré doby jejího pojištění do 31.12.1992 hodnotit jako slovenskou dobu.

Soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o věci bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaná se ve stanovené lhůtě přes poučení soudu nevyjádřila.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1.10.2015, č. j. X, kterým byl žalobkyni přiznán od 1.3.2015 starobní důchod a uvedené rozhodnutí potvrdila. Žalobkyně v námitkách nesouhlasila s tím, že jí doba od 1.9.1970 do 31.12.1992 byla zhodnocena jako slovenská doba pojištění a nikoliv jako česká doba

pojištění. Odkazovala přitom na delimitační protokol o převodu majetku, práv a závazků společnosti OKD, a.s. s tím, že zaměstnankyní slovenského právního subjektu byla až od 1.1.1993. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vyslovila závěr, že žalobkyně se nestala zaměstnankyní slovenského právního subjektu akciové společnosti Tatranský Permon se sídlem ve Starém Smokovci na základě delimitačního protokolu dne 1.1.1993, ale na základě Rozhodnutí č. 17 představenstva OKD ze dne 2.11.1992, a to již dne 31.12.1992 vznikem akciové společnosti Tatranský Permon, na kterou tím přešla práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů k osobám zaměstnaným v rekreačně – rehabilitačním zařízení „Permon“ a rekreačním zařízení „Štola“, které byly společností OKD, a.s., vloženy jako nepeněžitý vklad do zakládané akciové společnosti Tatranský Permon. Žalobkyně proto byla ke dni 31.12.1992 zaměstnaná u zaměstnavatele se sídlem na území Slovenské republiky a na základě ust. článku 20 odst. 1 Smlouvy se její doby zabezpečení získané přede dnem rozdělení České a Slovenské federativní republiky považují za doby slovenské. Doba od 1.9.1970 do 31.12.1992 byla proto správně zhodnocena jako slovenská doba na základě sídla zaměstnavatele žalobkyně ke dni 31.12.1992.

Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že jeho obsahem je Rozhodnutí č. 17 představenstva OKD, a.s. ze dne 2.11.1992 – zakladatelská listina akciové společnosti Tatranský Permon se sídlem ve Starém Smokovci, část Podbanské 18. Uvedeným rozhodnutím představenstvo OKD, a.s. dle § 162 a násl. zákona č. 513/1991 Sb. založilo ke dni 1.12.1992 z dosavadní organizační jednotky rekreačně – rehabilitační zařízení „Permon“ Podbanské, akciovou společnost Tatranský Permon se sídlem Starý Smokovec, Podbanské 18, včetně pěti bytových domů v Liptovském Hrádku, dosavadní organizační jednotky rekreačního zařízení Štola se sídlem ve Štole, okres Poprad, akciovou společnost Tatranský Permon se sídlem Starý Smokovec, část Podbanské 18 a veškerý majetek, práva a závazky, se kterými hospodařilo rekreačně – rehabilitační zařízení „Permon“ se sídlem Starý Smokovec, část Podbanské č. 18 a rekreační zařízení Štola se sídlem ve Štole, okres Poprad, do této akciové společnosti. V bodě 11. – právní poměry společnosti - bodu b) se kromě jiného uvádí, že akciová společnost přejímá veškerý majetek, práva a závazky vzniklé z činnosti bývalé organizační jednotky rekreačně – rehabilitační zařízení Permon, Podbanské, vyplývající z pracovně – právních vztahů. Z výpisu z obchodního rejstříku Slovenské republiky plyne, že společnost Tatranský Permon, a.s. byla do obchodního rejstříku zapsána dnem 31.12.1992 a sídlo společnosti bylo k uvedenému datu na adrese Starý Smokovec, Podbanské 18, Slovenská republika. Ve výpisu je uvedeno, že akciová společnost byla založena zakladatelem Ostravsko-karvinské doly, akciová společnost, zakladatelskou listinou zapsanou formou notářského zápisu.

V delimitačním protokolu o převodu majetku, práv a závazků mezi OKD, a.s. a akciovou společností Tatranský Permon, se sídlem Starý Smokovec, část Podbanské 18, je v bodě III. – delimitace pracovníků včetně práv a závazků uvedeno, že v souladu s Rozhodnutím č. 17 představenstva OKD, a.s. ze dne 2.11.1992 došlo na přejímající společnost dnem 1.1.1993 k převodu pracovníků, kteří ke dni 31.12.1992 vykonávali činnost pro rekreačně – rehabilitační zařízení Permon Podbanské a pro rekreační zařízení Štola ve Štole. Soupis pracovníků, kteří byli převedeni do nové společnosti je uveden v příloze č. 3. Dále se zde uvádí, že veškerá práva a povinnosti těchto pracovníků v pracovním poměru a důchodců bývalého RRZ Permon Podbanské a RZ

Štola ve Štole z pracovně – právních poměrů přecházejí na přejímající organizaci dnem 1.1.1993.

Podle evidenčního listu důchodového zabezpečení byla žalobkyně od 1.1.1990 do 30.6.1997 zaměstnána u organizace OKD – Správa sídlišť – k. p. RRS Permon, Podbanské 18.

Ústředí sociální pojišťovny v Bratislavě přípisem ze dne 4.8.2015 žalované sdělilo, že k 31.12.1992 byla žalobkyně podle evidenčního listu důchodového zabezpečení zaměstnána u organizace OKD, Tatranský Permon, a.s., Podbanské 18, Pribylina.

Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z ust. článku 20 odst. 1 Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení, vyhlášené sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 228/1993 Sb., ve spojení s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 Sb., se do doby zabezpečení získané přede dnem rozdělení České a Slovenské federativní republiky považují za doby zabezpečení toho smluvního státu, na jehož území měl zaměstnavatel občana sídlo ke dni rozdělení České a Slovenské federativní republiky nebo naposledy před tímto dnem. Krajský soud dále činí závěr, že delimitační protokol jako zápis o předání a převzetí práv a povinností (závazků) má jen deklaratorní povahu a nedochází jím k žádnému konstituování nových práv a povinností. Žalobkyně se proto mylí, pokud dovozuje odkazem na delimitační protokol ze dne 14.7.1993 mezi OKD, a.s. a akciovou společností Tatranský Permon, Starý Smokovec, že se zaměstnankyní akciové společnosti Tatranský Permon jako zaměstnankyně dříve organizační jednotky OKD, a.s., a to rekreačně – rehabilitačního zařízení „Permon“, Podbanské, stala až dne 1.1.1993. Ve shodě s žalovanou soud považuje za podstatné, že konstitutivním aktem, a to rozhodnutím Rozhodnutím č. 17 představenstva OKD, a.s., byla ke dni 1.12.1992 z dosavadní organizační jednotky rekreačně – rehabilitační zařízení Permon, Podbanské, založena akciová společnost Tatranský Permon se sídlem Starý Smokovec. Do nově založené akciové společnosti Tatranský Permon se sídlem Starý Smokovec byl vložen majetek, práva a závazky, se kterými hospodařilo rekreačně – rehabilitační zařízení Permon se sídlem Starý Smokovec, část Podbanská 18, kromě jiného vyplývající i z pracovně–právních vztahů. Soud sdílí názor žalované, že uvedené Rozhodnutí č. 17 představenstva OKD, a.s., bylo podkladem, na jehož základě došlo podle § 59 odst. 3 obchodního zákoníku zákona č. 513/1991 Sb., ve znění účinném do 30.6.1996 a § 480 téhož zákona k přechodu práv a povinností z pracovně–právních vztahů z dosavadní organizační jednotky rekreačně – rehabilitační zařízení „Permon“, Podbanské na akciovou společnost Tatranský Permon, se sídlem Starý Smokovec. K rozhodnému dni 31.12.1992 byla akciová společnost Tatranský Permon zapsána v obchodním rejstříku, jak plyne z výše citovaného výpisu a měla sídlo ve Slovenské republice, přičemž k datu 31.12.1992 to bylo na adrese Starý Smokovec, část Podbanské č. 18. Za situace, kdy žalobkyně byla ke dni 31.12.1992 zaměstnána u zaměstnavatele se sídlem na území Slovenské republiky, pak na základě článku 20 odst. 1 Smlouvy mezi České republikou a Slovenskou republikou o sociálním

zabezpečení, se doba pojištění žalobkyně od 1.9.1970 do 31.12.1992 považuje za dobu zabezpečení Slovenské republiky. Postup žalované byl tedy správný.

S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci neměla úspěch a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19.1.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně